

De Electore Bohemiæ.

3

ximi Principes in Alemania, ad quorum nutum pendet electio ipsius Regni, quod est quasi arrha Imperii Romanorum, Archiepiscopus Colonia, Archiepiscopus Moguntinus, Archiepiscopus Treuerensis: Rex Bohemia, Comes Palatinus de Rheno, Dux Austria, Dux Suevia, qui & Comes Burgundia, Dux Polonia, Marchisus de Brandeborg, Dux de Meran, Dux Brabantia (qui & Louania) Landgravius Thuringia, Marchio Misnia.

3. Instituto deinde Septemviro Imperii Electorali Collegio, (cuius originem referunt ad diuturnum illud schisma, quo Alphonsus Hispanus & Richardus Anglus de Imperio litigabant, & vulgo non ab ratione Interregnum appellari solet) Rex Bohemiæ semper primum locum inter seculares Principes occupasse memoratur. Namque in Constit. Rudolphi I. Imperat. qui ab Electoribus, spreto Alphonso, in locum defuncti Richardi surrogatus fuit, §. 1. scribitur: *inquisitionis circumspecta prahabita indagine, scrutinioque solerti scire desiderauimus, quid quantumve iuris in Romano competat imperio & in electione Romanorum Regis, futuri Imperatoris, inclito Regi Bohemia, Principi & filio nostro charissimo, & heredibus ipsius. Quo facto Principum, Baronum, Nobilium & Procerum Imperii, nec non veteranorum communi assertione & concordii testimonio compertimus assonante, ipsum Regem Bohemia, Imperii debere Pincernam existere, & ius ac officium Pincernatus apud eum, nec non eius heredes, iure hereditario residere. Et §. seq. 2. Exitit etiam dilucide declaratum, prædictum Regem Bohemia & suos heredes, in electione Regis Romanorum, futuri Imperatoris cum ceteris Electoribus habere debere ad similitudinem aliorum Electorum, eligendi plenarium ius & vocem. Et §. 4. Volentes dicti Regis & heredum suorum dispendiis cauere, ius & officium Pincernatus in Imperio sibi & heredibus eius, & non alii, competere, & in electione Regis Romanorum, futuri Imperatoris, habere ius & vocem, clare recognoscimus, approbamus, & presentium testimonio profitemur. Hanc constitutionem, ne quis confictam, aut incertam putet, Carolus IV. Imper. ad supplicationem Ordinum Bohemiæ, Silesiæ, & Moraviæ, anno 1378. Pragæ existens confirmauit, in cuius diplomatis §. 2. verba leguntur, quæ fidei faciendæ causâ adscribam: *Ad nostræ Celsitudinis (inquit Imperator) venerabiles Archiepiscopus Pragensis, Olomucensis, Wratislaviensis, & Lytomislenis Episcopi, nec non illustres Iohannes Carinthia, Comesque Tyrolis & Goricia, germanus noster charissimus, ac Nicolaus Opatia & Ratiboria Duces, ceterique Pralati, Duces, Principes, Barones, Proceres & Nobiles Regni nostri Bohemia, & pertinentiarum eiusdem, presentiam accedentes, Nobis humiliter supplicarunt, ut quasdam literas Rudolphi Divi Romanorum Regis, prædecessoris nostri, Nobis per ipsos exhibitas, nostra confirmare auctoritate dignaremur, &c.**

4. Defuncto post annum Rudolpho Cæsare, cum Electores anno 1292. Francofordiam conuenissent, & Wenceslaus Bohemiæ Rex per Legatos suos, ius ac vocem suam Archiepiscopo & Electori Moguntino, ad cuius Me-

α 2

tropo-